

Вяра

Кои действия са пагубни за духа (със сравнение между минало и настояще)

"**К**ое е по-добро, кажи ми: да се беседва за народните, съдебни и военни ли дела (да си спомним и днешните политически, обществени, **ЗДРАВНИ**, икономически, социални и въоръжени противопоставяния и конфликти – б.р) или за небесните работи и за това какво ни предстои след нашето отшествие от тук? Кое е по-добро: да се говори за съседа и за неговите дела

и изобщо да се занимаваме с чуждите работи, или да се беседва за ангелите и нещата, касаещи нашата собствена полза? Делата на съседа ти изобщо не те засягат; а небесните неща се отнасят и до теб. Да, по този въпрос, казват някои, може наведнъж всичко да бъде казано.

Но защо не мислите така и за пустите и празни беседи помежду си, но, употребявайки за тях целия си живот, никога не се изтощавате да намирате предмет за тях (редно е да си припомним и днешните телефони, интернет „социални“ мрежи, съобщения, блогове, форуми, чатове, дискусии, групи, коментари, споделяния, преглеждания, абонирания, лайквания, „приятелства“ – б.р.)?

И все още не говоря за онова, което е и далеч по-лошо... по-

празните и лекомислени в своите разговори все се въртят около някакви шутове, танцьорки, бегачи, осквернявайки слуха си, растлявайки душата си в подобни разговори, упоявайки със сладострастие своето естество и внасяйки в своето въображение всякакви порочни образи (*нека тук да се замислим за телевизията, кинозалите, дискотеките, театрите, стадионите, концертите, филмите, електронните игри, шоу програмите, комедиите, снимките, видео споделянето – б.р.*).

Само когато езикът изрече името на танцьора (*филмовата, музикалната, медийната, спортната „звезда“ идол – б.р.*), душата веднага си представя лицето му, косите му, тънката му одежда или него самия, който е още по-разглезен от всичко до тук изброено. Друг пък по същия начин ще възбужда в душата си плам, започвайки разговор за блудна жена, за нейните слова, облекло, разпътните ѝ очи, сладострастните погледи, заплетените коси, гримираното лице, потъмнените мигли (*много от изброените мерзости са характерни ЗА ПОЧТИ ВСЯКА СЪВРЕМЕННА ЖЕНА, ДА НЕ ГОВОРИМ ЗА ТАТУИРОВКИТЕ, ПИРСИНГИТЕ, УГОЛЕМЯВАНИЯТА НА ТЕЛЕСНИ ЧАСТ, ПОЛУ ОГОЛЕНИТЕ ТЕЛА и т.н. – б.р.*).

Нима не чувствате вече нещо страшно в самия ми разказ за всичко това (*повечето от съвременните хора не само няма да почувстват заплахата за душата, но ще приемат изброеното като напълно естествено и ще се учудят на въпроса – б.р.*)?

Но не се срамувайте и не се изчервявайте: това е неизбежното, естествено въздействие, че силата на разказа има такова влияние върху душата. Дори това, че само при моя разказ, вие, стоящите в църквата, далеч от подобни субекти, вече чувствате нещо от едното само слушане, то помислете си какво ли трябва да се случва с онези, които присъстват на самото зрелище, с пълна свобода, извън обкръжението на това почтено и важно събрание и с голямо безсрамие гледат и

слушат какво се прави там (**нека тук да се замислим отново върху окаяното си днешно положение, когато предстоящите в съвременните „официални“ църкви и манастири се разкарват образи и персонажи като „монаха“ „баба Гуци“, масона рицар „архимандрит“ Дионисий (Мишев), „патриарха“ комунистически милиционер Неофит (Димитров) и огромно множество техни колеги търгаши, агенти, жидомасони, хомосексуалисти, педофили, архонти, корбанжии, софраджии, чорбаджии, ракиджии, новостилни коледари и други извратени еретически икуменически лъжедуховници. Съвсем естествено е много от техните миряни отдавна да са изгубили всякакъв свян и срам, потъвайки безпокойно в изключително неморалната обществена среда – б.р.**).

Но за какво, би казал някой от невнимателните, за какво ни обвиняваш, като изпускаш от вниманието си, че тези неща, които са естествени и вече необходими (днес можем да кажем, че са вече почти непреодолими – б.р.), ти казваш, имат такова влияние над душата? Слушащият всичко това се изнежва – това е естествен процес; но самото слушане на всичко това – това вече не е дело на природата, а грях на волята. Това, че приближаващият се към огъня трябва да понесе вреда това е необходимост и е следствие на немоощта на естеството, но не самото ни естество ни влече към огъня и вредата, произтичаща от него, а това зависи само от ИЗВРАТЕНАТА ВОЛЯ. Ето и аз искам това да не е така, това да бъде поправено, така че вие по ваше произволение да не попаднете в пропаст, нито пък да бъдете низвергнати в бездната на злото, нито против волята си да налитате на огън и по този начин да не направите себе си жертва на пламъка, приготвен от дявола. И така, да се сподобим всички ние да преминем в лоното Авраамово по благодатта и човеколюбието

на Господа наш Иисус Христос, Комуто заедно с Отца и Светия Дух да бъде слава во веки веков. Амин."

Свети Йоан Златоуст, Беседи върху Евангелието на Йоан Богослов, Беседа 18

{{_LINK1_}}